

Karta przedmiotu

FILOLOGIA ANGIELSKA Z PRZYGOTOWANIEM PEDAGOGICZNYM

Studia pierwszego stopnia/ ogólnoakademicki

Przedmiot: Gramatyka opisowa: semantyka		Kod przedmiotu:	
Przedmiot w języku angielskim: Descriptive Grammar: Semantics			
Typ przedmiotu/modułu:		obowiązkowy	x
			obieralny
Rok: II	Semestr: III		
Rodzaje zajęć i liczba godzin:		Studia stacjonarne	
Wykład	15	Ćwiczenia	
Liczba punktów ECTS:		1	

Cel przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z podstawami analizy semantycznej.
C2	Zapoznanie studentów z podstawami pragmatyki językowej.
C3	Zapoznanie studentów z kognitywnymi rozwiązaniami dotyczącymi zagadnień semantycznych i pragmatycznych.

Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji	
1	Powinien znać podstawową terminologię z zakresu gramatyki tradycyjnej
2	Powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu semantyki
3	Powinien znać język angielski na poziomie B2.

Efekty kształcenia	
W zakresie wiedzy:	
EKW1	Student rozpoznaje i charakteryzuje najważniejsze elementy analizy składnikowej znaczenia, opisuje reprezentacje semantyczne, (polisemia, synonimia itd.), objaśnia zjawiska metafory i metonimii, a także identyfikuje problemy związane z definicjami i definiowaniem.
EKW2	Student rozpoznaje i poprawnie opisuje najważniejsze elementy analizy pragmatycznej, charakteryzuje akty mowy i implikaturami konwersacyjnymi.
EKW3	Student charakteryzuje najważniejsze różnice między tradycyjnym a kognitywnym podejściem do semantyki.
W zakresie umiejętności:	
EKU1	Student umie formułować własne opinie na temat omawianych zagadnień semantycznych
EKU2	Student umie wyszukiwać z dodatkowych źródeł i korzystać z rozwiązań zaproponowanych przez te źródła.
EKU3	Student umie krytycznie podchodzić do dostępnych mu źródeł.
W zakresie kompetencji społecznych:	
EKK1	Student potrafi aktywnie uczestniczyć w dyskusji na temat proponowanych rozwiązań semantycznych.
EKK2	Student jest wrażliwy na wielorakie aspekty analizy semantycznej

Treści programowe przedmiotu		
Forma zajęć - wykłady		
	Treści programowe	Liczba godzin
W1	Saussurowska teoria znaku językowego jako punkt wyjścia do rozważań semantycznych.	1
W2	Analiza składnikowa	1
W3	Reprezentacja semantyczna i relacje semantyczne	4
W4	Pojęcie prawdy	
W5	Definiowanie i definicje	3
W6	Akty mowy i implikatury	2
W7	Semantyka kognitywna	4

W8	Suma godzin:	15

Metody i środki dydaktyczne	
1	wykład, wykład interaktywny

Sposoby oceniania	
Ocenianie kształtujące	
F1	
F2	
F...	
Ocenianie podsumowujące	
P1	Test zaliczeniowy
P2	Egzamin pisemny

Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności
(Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych – łączna liczba godzin w semestrze)	15
(Godziny kontaktowe z wykładowcą realizowane w formie np. konsultacji – łączna liczba godzin w semestrze)	5
(Przygotowanie się do ćwiczeń, zapoznanie z literaturą przedmiotu)	10
Suma	30
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	1 punkt ECTS- 25- 30 godz. pracy studenta)
Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1	Taylor, John. 2005. Linguistic Categorization. Oxford.
2	

Macierz efektów kształcenia								
Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu kształcenia do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Stopień w jakim efekty kształcenia związane są z przedmiotem	Odniesienie danego efektu do efektów specjalnościowych	Stopień w jakim efekty kształcenia związane są z przedmiotem	Cele przedmiotu	Treści programowe	Metody i środki dydaktyczne	Sposoby oceniania
EKW1	K_W04	++ +	H1A_W04, H1A_W03	+++	C1	W1-W7,	1,2	P1, P2
EKW2	KW_02	++ +	H1A_W02, H1A_W03, H1A_W09	+++	C2, C3	W1-W7	1,2	P1, P2
EKW3	KW_02	++	H1A_W02, H1A_W03, H1A_W09	++	C2, C3	W1-W10, ĆW1-ĆW14	1,2	P1,P2
EKU1	K_U01, K_U02	++	H1A_U01, H1A_U02, H1A_U03, H1A_U05	++	C1	W1-W10, ĆW1-ĆW14	1,2	P1,P2
EKU2	K_U01, K_U02	++ +	H1A_U01, H1A_U02,	+++	C2, C3	W1-W10, ĆW1-ĆW14	1,2	P1,P2

			H1A_U03, H1A_U05					
EKU3	K_U09	++ +	H1A_U01, H1A_U04, H1A_U09, H1A_U10	+++	C3	ĆW1-ĆW14	1,2	P1, P2
EKK1	K_K02	++ +	H1A_K02, H1A_K03	+++	C1	W1-W10, ĆW1-ĆW14	1,2	P1, P2
EKK2	K_K01	++	H1A_K01, H1A_K03	++	C2, C3	W1-W10, ĆW1-ĆW14	1,2	P1, P2

Formy oceny - szczegóły	
Na ocenę 2 (ndst)	Student nie zna podstawowych elementów analizy składnikowej słów, relacji semantycznych (polisemia, synonimia itd.), metaforyzacja i metonimizacja. Student nie ma podstawowej wiedzy na temat zjawisk związanych ze znaczeniem pragmatycznym—aktami mowy i implikaturą. Student nie ma wiedzy na temat tradycyjnego i kognitywnego podejścia do semantyki. Student nie umie analizować zjawisk językowych. Student nie umie wyszukiwać informacji na temat analizy zjawisk językowych ani korzystać z opracowań krytycznych. Student nie umie wypowiadać się w jęz. ang. na temat analizy i interpretacji zjawisk językowych. Student nie potrafi pracować w grupie. Student nie ma świadomości poziomu swojej wiedzy i swoich umiejętności oraz nie rozumie potrzeby doksztalania się w zakresie umiejętności analizy i interpretacji zjawisk językowych.
Na ocenę 3 (dst)	Student zna w ograniczonym zakresie podstawowe relacje semantyczne (polisemia, synonimia itd.), zjawiska metaforyzacji i metonimizacji. Student posiada ograniczoną wiedzę dotyczącą znaczenia pragmatycznego—aktów mowy i implikatury. Student ma bardzo ograniczoną wiedzę na temat tradycyjnego i kognitywnego podejścia do semantyki. Student umie w stopniu podstawowym analizować zjawiska językowe. Student umie ogólnie wypowiadać się w jęz. ang. w sposób ogólny na temat analizy i interpretacji zjawisk językowych. Student potrafi pracować w grupie. Student ma ogólną świadomość poziomu swojej wiedzy i swoich umiejętności oraz rozumie potrzebę doksztalania się w zakresie umiejętności analizy i interpretacji zjawisk językowych.
Na ocenę 3+ (dst+)	Student zna w wystarczającym stopniu podstawowe , relacje semantyczne (polisemia, synonimia itd.), zjawiska metaforyzacji i metonimizacji. Student w posiada wystarczającą wiedzę dotyczącą znaczenia pragmatycznego—aktów mowy i implikatury. Student ma wystarczającą wiedzę na temat tradycyjnego i kognitywnego podejścia do semantyki. Student umie w stopniu ponadpodstawowym analizować zjawiska językowe. Student umie w stopniu ponadpodstawowym wyszukiwać informacje na temat analizy zjawisk językowych i korzystać z opracowań krytycznych. Student umie wystarczająco szczegółowo wypowiadać się w jęz. ang. w sposób ogólny na temat analizy i interpretacji zjawisk językowych. Student potrafi dość dobrze pracować w grupie. Student ma dość dobrą świadomość poziomu swojej wiedzy i swoich umiejętności oraz rozumie potrzebę doksztalania się w zakresie umiejętności analizy i interpretacji zjawisk językowych.
Na ocenę 4 (db)	Student posiada dobrze usystematyzowaną wiedzę na temat relacji semantycznych (polisemia, synonimia itd.), zjawisk metaforyzacji i metonimizacji. Student ma usystematyzowaną wiedzę na temat zjawisk dotyczących znaczenia pragmatycznego—aktów mowy i implikatury. Student ma usystematyzowaną wiedzę na temat tradycyjnego i kognitywnego podejścia do semantyki. Student umie w stopniu dobrym analizować zjawiska językowe. Student umie w stopniu dobrym wyszukiwać informacje na temat analizy zjawisk językowych i korzystać z opracowań krytycznych. Student umie dobrze i wystarczająco szczegółowo wypowiadać się w jęz. ang. na temat analizy i interpretacji zjawisk językowych oraz rozwiązań teoretycznych. Student potrafi dobrze pracować w grupie przyjmując różne role. Student ma dobrą świadomość poziomu swojej wiedzy i swoich umiejętności oraz dobrze rozumie potrzebę doksztalania się w zakresie umiejętności analizy i interpretacji zjawisk językowych.
Na ocenę 4+ (db+)	Student ma bardzo dobrą wiedzę na temat relacji semantycznych (polisemia, synonimia itd.), zjawisk metaforyzacji i metonimizacji. Student w ma bardzo dobra, usystematyzowana wiedzę na temat zjawisk dotyczących znaczenia pragmatycznego—aktów mowy i implikatury. Student ma bardzo dobrą wiedzę na temat tradycyjnego i kognitywnego podejścia do semantyki. Student umie w stopniu lepiej niż dobrym analizować zjawiska językowe. Student umie w stopniu lepiej niż dobrym wyszukiwać

	<p>informacji na temat analizy zjawisk językowych i korzystać z opracowań krytycznych. Student umie dobrze i szczegółowo wypowiadać się w jęz. ang. na temat analizy i interpretacji zjawisk językowych oraz rozwiązań teoretycznych. Student potrafi dobrze pracować w grupie przyjmując różne role wykazując inicjatywę. Student ma pełną świadomość poziomu swojej wiedzy i swoich umiejętności oraz dobrze rozumie potrzebę dokończania się w zakresie umiejętności analizy i interpretacji zjawisk językowych oraz alternatywnych rozwiązań teoretycznych.</p>
<p>Na ocenę 5 (bdb)</p>	<p>Student posiada pogłębioną wiedzę na temat relacji semantycznych (polisemia, synonimia itd.), zjawisk metaforyzacji i metonimizacji. Student ma pogłębioną, usystematyzowaną wiedzę na temat znaczenie pragmatyczne—akty mowy i implikatury. Student ma pogłębioną, usystematyzowaną wiedzę na temat tradycyjnego i kognitywnego podejścia do semantyki. Student umie w stopniu bardzo dobrym analizować i zjawiska językowe. Student umie w stopniu bardzo dobrym wyszukiwać informacje na temat analizy zjawisk językowych i w pełni. Student umie bardzo dobrze i szczegółowo wypowiadać się w jęz. ang. na temat analizy i interpretacji zjawisk językowych oraz rozwiązań teoretycznych. Student potrafi bardzo dobrze pracować w grupie przyjmując różne role wykazując inicjatywę. Student ma bardzo dobrą świadomości poziomu swojej wiedzy i swoich umiejętności oraz bardzo dobrze rozumie potrzebę dokończania się w zakresie umiejętności analizy i interpretacji zjawisk językowych i rozwiązań teoretycznych.</p>

Prowadzący zajęcia:	Prof. dr hab. Henryk Kardela
Adres e-mail:	henkar@klio.umcs.lublin.pl
Jednostka organizacyjna:	Instytut Neofilologii PWSZ, Katedra Anglistyki